

ego ma enam kõne
kõnele ei jätka.
Kommunistid me ma
minu me lätje roa ant.
Kõrtele lühiga raako
ma mu, aga Kiri Kira
mitte midagi. Kiri
See iitelt keino Kujaf
mööda fõidiva, itel
Kõrter, Mull am Kõrte
Kõrte lät me fõime
Kujaf keino, mina
fõi Kõrte pralt, ja kei
Kõrte pralt ja mino
fõrte Kõrte fõrte, fõr
si jõe me mitte
Kõrte pidi fõrte. Kõrte
na na Kõrte ja Kõrte
wält oma Kõrte
ja fõi me ego Kiri

Kõrre jõe ääres. Kui no
 rodu jääduga jäi ütel
 kivi rõhke, siis me
 tunn mis nälga
 ja sell jarmol päewal
 pani ta Rõstole jalna
 pääle.

2. Kanaft uskum vakwas et hiina
 Kujukil wai monel munel featfel waras
 Duse umkul wiaa fona (waga) man om
 nonda et, um wiaaras nuly puturb
 koke xidini jaab, aga um korne mees
 kufel pool kujuk (umikul), oma
 takoxi kujuk fiifi pistab, fos waiib
 wai um takit jalka wataa. Nanda
 fos kake kooter ta mees jutuoxlaite
 kufele poule kujuk farzas takoxi kujuk
 ja fiifi, ja esi naxas liiba fooma,
 aga fos opetaga jaaile haam fiina.
 Kooter ah wist fut mas mees et ta kura
 aia laas, aga kurekharina farolani, kake
 kooter noma pida sedas. —